

der under alle omstændigheder kunne ydes tilskud af puljen for særligt vanskeligt stillede kommuner.

Vedrørende hensyntagen til ændringer i skattefordelingen ved fastsættelse af tilskudspuljen.

Ifølge lovforslagets § 10 og § 17 omfatter tilskuddet »ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten og kommunerne i tilskudsåret«. Denne bestemmelse, der er uændret i forhold til gældende lov, giver ikke mulighed for at tage hensyn til ændringer i *indtægtsfordelingen*.

Historisk sigter bestemmelsen alene til ændringer i byrdefordelingen mellem staten og kommunerne forårsaget af enten ændringer i opgavefordelingen eller ændringer i refusionerne.

Hertil kommer en helt reel forskel. En ændring i udgifts- og opgavefordelingen påvirker selve det beløb, kommunerne skal opkræve fra deres borgere. Ændrede skatteregler derimod, der vedrører f.eks. opgørelsen af de skattepligtige indkomster eller personfradraget eller fritager en gruppe ejendomme fra kommunal beskatning, har snarere karakter af en statslig beslutning om, at et givet kommunalt skatteprovenu skal udskrives og fordeles på en anden måde end hidtil blandt kommunernes borgere. Det ses ikke, at dette sidste kan give anledning til kompensationsspørgsmål mellem staten og kommunerne.

Hertil kommer, at det i praksis vil være særdeles vanskeligt at fastlægge, hvilke ændringer i skattelovgivningen der har karakter af ændringer i skattefordelingen mellem stat og kommuner.

Vedrørende reguleringen af tilskudspuljen.

Efter de nugældende regler foretages der – efter forhandlinger med de kommunale parter – i juni forud for tilskudsåret et skøn over pris- og lønudviklingen det kommende år.

En sådan ordning indebærer den fordel, at kommunerne kender deres tilskud, når budgettet vedtages.

Netop af hensyn til forudsigeligheden er det foreslået, at den nugældende efterregulering af tilskuddene i marts måned, altså inde i budgetåret, udsættes til i et senere tilskudsår.

Den gældende praksis for efterfølgende opregulering af tilskuddet, hvis skønnene over pris- og lønudviklingen viser sig fejl-

rig, giver sikkerhed for, at tilskuddet bevarer realværdien.

Det fremgår af forarbejderne til de gældende regler – som på dette punkt foreslås videreført – at den i § 10, stk. 3, 3. pkt., hjemlede adgang til at tage hensyn til »den forventede udvikling i statens, kommunernes og amtskommunernes økonomi som helhed i tilskudsåret« alene skal muliggøre skønsmæssige reguleringer i tilknytning til pris- og lønreguleringen, der fastsættes årligt efter forhandlinger med de kommunale organisationer. Større ændringer vil fortsat kræve særlig lovhjemmel.

Hvad angår spørgsmålet om mindre, skønsmæssige reguleringer bemærkes, at puljefastsættelsen under alle omstændigheder skal godkendes af folketingets finansudvalg, således at også disse reguleringer kun kan gennemføres med tilslutning fra partier, der repræsenterer et flertal i folketinget, og at de senere skal bevilges på finansloven af folketinget.

2. *Ramsø kommunalbestyrelse* finder de byrdefordelmæssige virkninger for kommunerne urimelige. Konkret peges der på, at der i udligningen burde tages hensyn til regionale løn- og prisforskelle, og at lovens byrdefordelmæssige virkninger på intet tidspunkt bør overstige ½ skattepoint.

Ramsø tab – på i alt 1,3 skattepoint, når der ikke er taget hensyn til loftet på ½ skattepoint i 1984 – skyldes i det væsentlige nedsettelsen af vejkriteriets vægt, afviklingen af »numeriske forskelle« og indførelsen af det nye tilskudssystem. Som det fremgår af lovforslaget er der taget hensyn til de tyndt befolkede kommuners særlige problemer ved alene at foreslå vejkriteriets vægt nedsat til ⅓ af den hidtidige, uanset at de af finansieringsudvalget foretagne analyser taler for dets fuldstændige afskaffelse.

Ramsø tab på afviklingen af »numeriske forskelle« er – som det fremgår af svaret på spørgsmål 11 – i realiteten en gevinst, idet kommunen i 1986 vil tabe endnu mere, hvis forslaget ikke gennemføres.

Endelig har Ramsø – som påpeget i svaret på spørgsmål 11 – haft fordel af, at de velhavende hovedstadskommuners tilsvarende hidtil overvejende har været til gavn for andre hovedstadskommuner, snarere end for kommuner i det øvrige land. I den forbindelse be-